Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

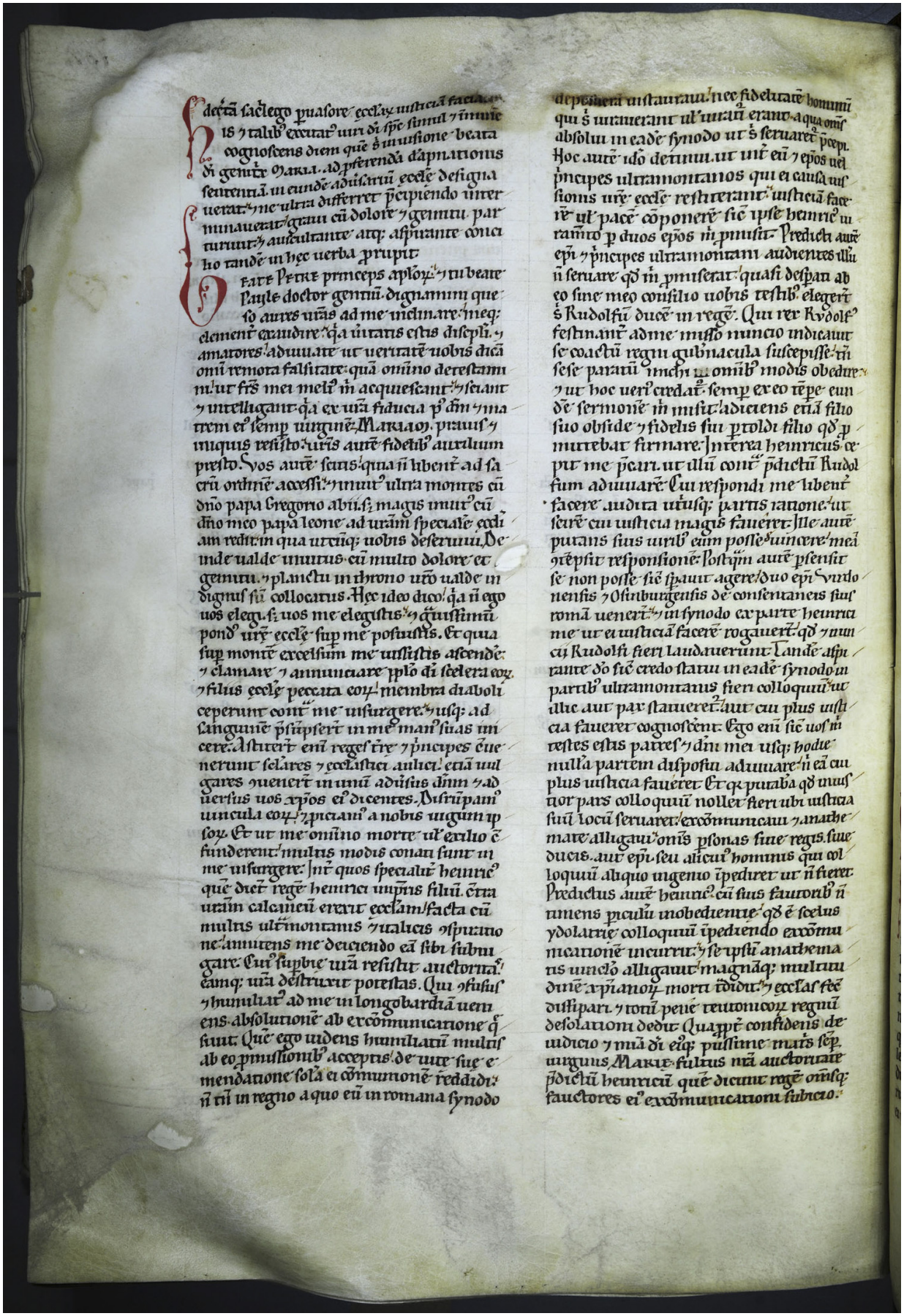

Hdeꝛtã sacꝛlego puasoꝛe ecclꝛ uisticã facꝛe
his ⁊ talib⁹ exoꝛtat⁹ uiꝛi di spe simul ⁊ ĩmuñe
cognoscens diem quẽ ꝑ uisione beata
di genitꝛ Maria. ad pꝛeꝛendã dãpnationis
sententiã uiꝛ eundẽ adiuꝛatũ ecclẽ designa
uꝛat⁹ ne ultꝛa differꝛet pcipiendo uiꝛ
munauꝛat⁹ gꝛauiꝛ cũ doloꝛe ⁊ gemitu pꝛ
tꝛuuꝛ ⁊ auꝛiculaꝛe atq; aspiꝛaꝛe conci
lio tandẽ uiꝛ hec uꝛba pꝛupit

Fꝛate Petꝛe pꝛinceps aplꝝ ⁊ tu beate
Paule doctoꝛ gentiũ. dignamini que
sũ auꝛes uꝛas ad me inclinaꝛe ⁊ meq;
clementꝛ audiꝛe ⁊ q̃a uꝛaꝛs estis discipli ⁊
amatoꝛes ⁊ adiuuaꝛe uꝛ uꝛitatẽ uobis dicã
omi remota falsitate quã omino detestami
mi ut fꝛs mei meiq; in acquiescant ⁊ sciant
⁊ uꝛtelligant q̃a ex uꝛa fiducia p̃ dñm ⁊ ma
tꝛem eius semp uiꝛginẽ Mariam ꝓ. pꝛauus ⁊
iniquus resisto. uꝛis autẽ fidelib⁹ auꝛilium
pꝛesto. Vos autẽ scꝛs ⁊ q̃a ñ uꝛbent ad sa
cꝛũ ordinẽ accessi ⁊ iniuꝛ ultꝛa montes cũ
dño papa Gꝛegoꝛio abiiꝛ. magis iniuꝛ cũ
dño meo papa Leone ad uꝛbẽ specialẽ eccli
am ꝛediꝛem qua uꝛtũq; uobis deseꝛuiui. De
inde ualde inuitus cũ multo doloꝛe et
gemitu ⁊ planctu in thꝛono uꝛo ualde in
dignus sũ collocatus. Hec ideo dico ⁊ q̃a ñ ego
uos elegi. sed uos me elegistis ⁊ q̃uissimũ
pond⁹ uꝛꝛ ecclẽ sup me posuistis. Et qua
sup montẽ excelsium me uꝛsistis ascendẽ
⁊ clamaꝛe ⁊ annunciaꝛe ꝓplõ di scelera eoꝝ.
⁊ filius ecclẽ peccꝛata eoꝝ. membꝛa diabuli
ceperunt contꝛ me insuꝛgeꝛe ⁊ usq; ad
sanguinẽ pꝛsuꝛsꝛt in me manꝰ suas in
cꝛeꝛe. Astiteꝛũt enĩ ꝛeges tꝛꝛe ⁊ pꝛincipes cõue
neꝛunt sclaꝛes ⁊ ecclesiaꝛici aulici. etiã uul
gaꝛes conueꝛũt in unũ adusus dñm ⁊ ad
uꝛsus uos xꝝos ei dicentes. Disꝛupam⁹
uincula eoꝝ. ⁊ pꝛiciam⁹ a nobis iugum ipsoꝝ. Et uꝛ me omino mortꝛ uꝛ exilio ẽ
fundeꝛent multis modis conati sunt in
me insuꝛgeꝛe. Inꝛ quos specialiꝛ heinꝛic⁹
quẽ dicꝛ ꝛegẽ heinꝛici imꝑꝛis filiũ. ẽtꝛa
uꝛam calcaneũ eꝛexit ecclam. facta cũ
multis ultꝛimontanis ⁊ italicis ꝛspuino
ne. annuens me deciciendo eã sibi subiu
gaꝛe. Cui supbie uã resistit auctoꝛitas
eãq; uã destꝛuꝛꝛit potestas. Qui ꝛsusus
⁊ humiliat⁹ ad me in longobaꝛdiã uen
ens absolutionẽ ab excõmunicatione q̃
fuꝛat. Quẽ ego uidens humiliatũ multis
ab eo pmissionib⁹ acceptis. de uꝛtꝛ suꝛ e
mendatione solã ei cõmunionẽ ꝛeddidi ⁊
ñ ꝛẽ in ꝛegno a quo eũ in ꝛomana synodo
depꝛesseꝛũ instauꝛauꝛ. nec fidelitatẽ hominũ
qui s uꝛtꝛauꝛant ul uꝛtꝛũ eꝛant. a qua omis
absolui in eadẽ synodo uꝛ s seꝛuaꝛet pcepi.
Hoc autẽ ideo detꝛuꝛ. uꝛ uꝛꝛ eũ ⁊ epos uel
pꝛincipes ultꝛamontanos qui ei causã uꝛ
sionis uꝛꝛ ecclẽ ꝛestituꝛaꝛe uꝛsticã facꝛe
ꝛẽ ul pacẽ cõponeꝛẽ sicẽ ipse heinꝛic⁹ in
tꝛamito p duos epos ñ pmisit. Pꝛedicti autẽ
epi ⁊ pꝛincipes ultꝛamontani audientes illu
ñ seꝛuaꝛe qd ñ pmiseꝛat. quasi desꝛan ab
eo sine meo consilio uobis ꝛestitu⁹ elegeꝛũt
s Rudolfũ ducẽ in ꝛegẽ. Qui ꝛeꝛ Rudolf⁹
festinanẽ ad me missio nuncio indicauꝛ
se coactũ ꝛegni gubnacula suscepisse ꝛũ
sese paꝛatũ mihi in omib⁹ modis obedꝛe
⁊ uꝛ hoc ueꝛi cꝛedaꝛ. semp ex eo ꝛẽpe eun
dẽ sꝛmonẽ in misit. adiciens eiã filio
suo obside ⁊ fidelis fuꝛ ꝓ Rudolfi filio qd ꝓ
mittebat fiꝛmaꝛe. Interea heinꝛicus ce
pit me pcuꝛꝛ. uꝛ illũ contꝛ pdictũ Rudol
fum adiuuaꝛẽ. Cui ꝛespondi me uibent
facꝛe audita utꝛusq; pꝛtis ꝛatione. uꝛ
scꝛẽ cui uꝛsticia magis fauꝛet. Ille autẽ
putans suis uꝛtib⁹ eum posse ꝛuincꝛe. meã
ꝛẽpsit ꝛesponsionẽ. Postꝛm autẽ pꝛsensꝛ
se non posse sicẽ ꝛspauꝛ agꝛe. duo epi Vꝛtꝛo
nensis ⁊ Osinburgensis de consentaneis suis
ꝛomã uenꝛũt ⁊ in synodo ex pꝛte heinꝛica
me uꝛ ei uꝛsticã facꝛẽ ꝛogauꝛũt. qd ⁊ inui
ti Rudolfi fiꝛi laudauꝛũt. Tandẽ aspi
ꝛante do sicẽ cꝛedo statu in eadẽ synodo in
pꝛtib⁹ ultꝛamontanis fiꝛi colloquiũ uꝛ
ubi aut pax stauꝛeꝛ. aut cui plus uꝛsti
cia fauꝛet cognoscꝛent. Ego enĩ sicẽ uos in
testes estis pꝛtes ⁊ dñm meũ usq; hodie
nulla pꝛtem disposui adiuuaꝛe. ñ eã cui
plus uꝛsticia fauꝛet. Et qꝛ pꝛuaꝛa qd uius
tꝛor pꝛs colloquiũ nolleꝛ fiꝛi ubi uꝛsticia
suũ locũ seꝛuaꝛet. excõmunicaui ⁊ anathe
mate alligaui omis pꝛsonas siue ꝛegis. siue
ducis. aut epi seu alicui⁹ hominis qui col
loquiũ aliquo ingenio ꝓpediꝛet uꝛ ñ fiꝛeꝛ.
Pꝛedictus autẽ heinꝛic⁹ cũ suis fauꝛoꝛib⁹ ñ
timens pꝛiculũ inobedientie. qd ẽ scelus
ydolatꝛie colloquiũ ꝓpediendo excõmu
nicationẽ incuꝛꝛit ⁊ se ipsũ anathema
ꝛis uinculo alligauꝛit. magnãq; multitu
dinẽ xpianoꝝ. mꝛtꝛ tꝛdidit ⁊ ecclas fẽ
dissipaꝛi ⁊ ꝛoni pene teutonicoꝝ ꝛegnũ
desolationi dedit. Quappꝛ confidens de
iudicio ⁊ mã di eiq; pusilime mꝛis sep.
uiꝛgiꝛis Mariꝛ fultus mã auctoꝛitate
pdictũ heinꝛicũ quẽ dicuꝛ ꝛegẽ omisq;
fauctoꝛes ei excõmunicationi subiecio.